

Svědectví jako první cesta k evangelizaci

Papež František pokračoval v cyklu katechezí o evangelizaci. Vyzval křesťany, aby každý den opravdovově a důsledně svědčili svým životem a povzbudil je, aby si položili tři otázky, které vedou k autentické evangelizaci: „Věříš tomu, co hlásáš?“ „Žiješ podle své víry?“ „Hlásáš to, co žiješ?“

22.03.2023

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnes se zaposloucháme do „velké listiny“ evangelizace v moderním světě: apoštolské exhortace *Evangelii nuntiandi* sv. Pavla VI. (8. prosince 1975, dále *EN*). Je aktuální – byla sice napsána v roce 1975, ale jako by byla sepsána včera. Hlásání evangelia je více než pouhé předávání nauky a morálky. Především je to svědectví – bez svědectví nelze evangelizovat. Dosvědčuje osobní setkání s Ježíšem Kristem, vtěleným Slovem, v němž se naplnila spása. Toto svědectví je nepostradatelné především vzhledem k tomu, že svět potřebuje „hlasatele evangelia, kteří by mu mluvili o Bohu, kterého by sami znali a který by jim byl blízký“ (*EN*, 76). Neznamená to tedy předávat ideologii či nějakou „nauku“ o Bohu, nikoli. Je to předávání Boha, který se ve mně stává životem – toto je svědectví. „Dnešní člověk (totiž) raději naslouchá svědkům než učitelům, a učitelům naslouchá jen tehdy, jsou-li zároveň i svědky“

(*tamtéž*, 41). Svědectví o Kristu je tedy prvním nástrojem k hlásání evangelia (*tamtéž*) a zároveň nezbytnou podmínkou jeho účinnosti (*tamtéž*, 76), aby evangelizace vydala ovoce. Být svědky.

Je zapotřebí připomenout, že svědectví zahrnuje také vyznávanou víru, tedy přesvědčené a zjevné přilnutí k Bohu Otci, Synu a Duchu svatému, který nás z lásky stvořil a spasil nás. Tato víra proměňuje nás a přeměňuje naše vztahy, měřítko a hodnoty, jimiž se řídí naše rozhodnutí. Svědectví tudíž nemůže odhlédnout od důslednosti mezi tím, v co věříme, co hlásáme a podle čeho žijeme. Nejsme věrohodní pouze tím, že pronášíme nějakou nauku nebo ideologii. Člověk působí důvěryhodně, pokud uvádí v soulad svou víru a život. Mnozí křesťané pouze prohlašují, že věří, ale žijí jinak, jako by nevěřili, což je pokrytecké. Pokrytectví je opakem

svědectví. Kolikrát jsme zaslechli, že někdo sice chodí na mši každou neděli, ale pak se chová tak či onak, takže jeho svědectví je záporné.

Každý z nás je povolán k tomu, aby zodpověděl tři základní otázky, které Pavel VI. vyslovil: „Věříte skutečně tomu, co hlásáte? Žijete podle toho, čemu věříte? A kážete opravdu to, co sami prožíváte?“ (*srov. tamtéž*).

Panuje tu soulad? Věříš tomu, co hlásáš? Žiješ podle své víry? Hlásáš to, co žiješ? Nemůžeme se spokojit se snadnými a předem danými odpověďmi. Jsme zváni, abychom na sebe vzali riziko tohoto hledání, které nás může vyvést z rovnováhy, za plné důvěry v Ducha svatého, který v každém z nás jedná a podněcuje nás, abychom ustavičně přesahovali své hranice a meze jakéhokoli druhu.

V tomto smyslu svědectví o křesťanském životě obnáší pouť ke

svatosti, která se zakládá na křtu, jímž se stáváme „účastníky Boží přirozenosti, a proto skutečně svatými“ (*Lumen gentium*, 40). Tato svatost není vyhrazena pouze několika lidem: je to Boží dar vyžadující přijetí a rozmnožení pro nás i pro druhé. Byli jsme Bohem vyvoleni a milováni a tuto lásku máme nést druhým. Pavel VI. učí, že horlivost při hlásání evangelia pramení ze svatosti, ze srdce naplněného Bohem. Evangelizace, která se sytí modlitbou a především láskou k eucharistii, přispívá k růstu svatosti u lidí, kteří evangelium šíří (srov. *EN*, 76). Stejně tak slova hlasatele evangelia, postrádající svatost, „stěží proniknou do srdce současného člověka, naopak, hrozí nebezpečí, že budou jen prázdná a jalová“ (*tamtéž*).

Máme si tedy být vědomi toho, že adresáty evangelizace nejsou jen druzí, kteří vyznávají jiné víry anebo

kteří je nevyznávají, nýbrž také my sami, věřící v Krista a aktivní členové Božího lidu. Denně se máme obracet, přijímat Boží slovo a měnit život: každý den. Takto nastává evangelizace srdce. Také církvev jako taková, aby vydávala toto svědectví, musí začít s evangelizací sebe sama. Pokud tak nečiní, zůstává muzejním exponátem. Když naopak sama sobě hlásá evangelium, neustále se obnovuje. Potřebuje trvale naslouchat tomu, v co má věřit, důvodům své naděje a novému přikázání lásky. Církev, která je Božím lidem ponořeným do světa a častokrát pokoušeným mnoha modlami, neustále potřebuje naslouchat hlásání Božího díla. To, řečeno jedním slovem, znamená, že potřebuje trvalou evangelizaci, potřebuje si vzít evangelium, modlit se a vnímat sílu Ducha svatého, proměňující srdce.

Církev, která sama sobě hlásá evangelium, aby jej hlásala, je církví povolanou k tomu, aby se pod vedením Ducha svatého ubírala náročnou poutí, cestou obrácení a obnovy. Obnáší to rovněž schopnost změnit způsoby, jakým chápe a prožívá své evangelizační poslání v dějinách, přičemž se má bránit úniku do chráněných oblastí, v nichž panuje logika, že „se to vždycky takhle dělalo“. V těchto úkrytech církev onemocní. Církev má naopak postupovat vpřed a ustavičně růst, aby si zachovala mladost. Taková církev se cele obrací k Bohu a účastní se tedy na jeho spasitelském plánu s lidstvem, a, současně se plně obrací k lidstvu. Církev má být církví, která se v dialogu setkává se současným světem, spřádá bratrské vztahy, vytváří prostor k setkávání, uplatňuje osvědčené postupy vedoucí k pohostinnosti, vstřícnosti, uznání a začlenění druhého člověka a rozdílností, církví, která pečuje o

společný domov, jímž je stvoření. Tedy církví, která vede s moderním světem dialog, ale také se denně setkává s Pánem a vede dialog s Pánem a nechává vejít Ducha svatého, který je činitelem evangelizace. Bez Ducha svatého bychom církvi mohli dělat reklamu, nikoli však hlásat evangelium. Právě Duch svatý v našem nitru nás podněcuje k hlásání evangelia, a v tom spočívá pravá svoboda Božích dětí.

Drazí bratři a sestry, opětovně vás vybízím, abyste si přečetli a opakovaně pročítali Evangelii nuntiandi. Popravdě vám řeknu, že si toto mistrovské dílo sv. Pavla VI. čtu častokrát, protože je odkazem, který nám zanechal, abychom hlásali evangelium.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
svedectvi-jako-prvni-cesta-k-
evangelizaci/](https://opusdei.org/cs-cz/article/svedectvi-jako-prvni-cesta-k-evangelizaci/) (07.04.2025)